

(כל הזכויות שמורות)

• יתכן מאד כי גם באחד במאי השנה, יישפך דם בנצרת.
 בעוד שבשנה שעברה התלקחו התנגשויות הדמים בין מפגנים קומוניסטיים לבין אוהדי מפא"י ואנשי משטרה, עשויה התנגשות חדשה להתחולל על רקע שונה לגמרי: המתיחות המפלגת עתה את הרחוב הערבי בין תומכי עבד אל-כרים קאסם (הקומוניסטים) לבין תומכיו של עבד אל-נאצר (הלאומנים). הממשל הצבאי, מצידו, יסתפק במילוי תפקיד פאסיבי, ולא יעמיד כל מכשול פורמלי בפני עריכת ההפגנה הקומוניסטית.

• תשמע בקרוב על יהדות קשרים בין ישראל לבין הכשב.
 ההישגים, שיובלטו בתעמולה הרשמית: חוזה מסחרי וביקורה של אשת הקיסר היילהיטלרסילאסיה בישראל. למעשה, אין זה אלא הישג פנוט, והבלטתו לא תבוא אלא לחפות על העובדה כי בביקורו הנוכחי במרחב, ביקר קיסר חבש במצרים ובתורכיה, לא זיכה את ישראל בכל תשומת-לב. עיקר החוזה המסחרי: חבש תייצא לישראל גרעיני שמן, אשר אין בכוחה לעבדם, וישראל תייצא לחבש שמן מעובד.

• צפוי נסיון נוסף מצד מפא"י, לשדל את שותפותיה בהסתדרות להימנע מהשמצות — או לכל הפחות להגביל את השימוש בהן — במערכת הבחירות להסתדרות. הסיכויי הצלחה: אפסי. לעומת זאת יישאר בתוקפו הסכם הצנע, מאחר וכל ההפגנות מעוניינות לחסוך את כספיהן לשימוש הבחירות לכנסת.

• גילויים מפתיעים על מטה בחירות מיוחד שהקימה מפא"י לקראת הבחירות להסתדרות, עשויים להתגלות בקרוב. אחרי שזכתה ב-237 אלף קולות בבחירות הקודמות, הגיעה מפא"י למסקנה כי הפעם דרושים לה יותר מ-300 אלף קולות. להשגת 70 אלף

(המשך מעמוד 6)

התקבל בנעמי לעבודה כמדריך גנ"ע ב"בית הספר הריאלי מונטיפיורי ובבית הספר התיכון עירוני א' בתל-אביב. כעבור שלושה חודשים יצא עם קבוצה מתלמידי השביעית בבית הספר מונטיפיורי למחנה העבודה של הגנ"ע בעין-גדי. כאשר חזר מהמחנה הוא הגיש, כמקובל, דו"ח מפורט לאליעזר ברי קני, ממחלקת הפיקוח על הגנ"ע במשרד התינון.

לא היה זה דו"ח שיגרתי. בפירוט דייקני ציין בנעמי, בנו של עסקן מפא"י ותקי, את הליקויים הארגוניים שמצא במחנה: היציאה למחנה נערכה בתנאים קשים ביותר, מפאת הצפיפות הרבה במכונית, ש"ה הועמסה בצידו נוסף. בבאר-שבע הועמס עוד ציוד, וכן הועלו על המכונית (של קיבוץ עין-גדי) עשרה אורחים למשק. היציאה מעין-גדי בוצעה באיחור, ב"רכב שאינו מורשה להוביל אנשים, רכב שהוביל אספקה לקיבוץ בבאר-שבע. בדרך חזרה, בקילומטר 56 בכביש באר-שבע-סדום, אירע קילקול במכונית והמדריך הובל ללימונה, שם שכר מכונית-משא שהובילה את התלמידים לבאר-שבע.

• הנסיעה למחנה וממנו בוצעה ללא הבטחה מתאימה, והנסיעה בחשיכה היחיתה

מחלקת הפיקוח על הגנ"ע שקיבלה את תשובת עין-גדי, הקימה ועדת-חקירה. לא חס וחלילה נגד המשק, אלא נגד בנעמי. "הוא קצת טראללה", חודש ימים אחרי שחזר מהמחנה והגיש את הדו"ח, הופסקה עבודתו של מדריך הגנ"ע יפה. הוא קיבל משכורת ללא עבודה עד שתסיימו החקירה במעשיו החמורים. איש לא חקר את האשמותיו של יפה.

בליל יום השלישי, ערב חגי-הפסח, אירעה התאונה הקטלנית לחוזרים ממחנה בעין-גדי, בכביש דימונה-באר-שבע. חקירת המשטרה הוכיחה שהיא נגרמה כתוצאה מליקויים עליהם התריע יפה שבועות רבים קודם לכן, בנייהם: המכונית העמוסה לעייפה נסעה ב"חשיכה, לא היתה ראויה להובלת אנשים. יומיים אחרי התאונה, קיבל בנעמי יפה מכתב פיטורין סופי. כידור היה מכתב הממליץ לצה מהאיניג'ור בלומן, מההל בית-הספר מונטיפיורי, שציין: "בנעמי מילא את תפקידו לשביעת-רצוננו המלאה ורואה אני הובה נעימה להסיף ולציין שהג'ל נחשב לאחד ממדריכי הגנ"ע המוצלחים ביותר שהועסקו על-ידינו בשנים האחרונות". המכתב לא עוד לו. כאשר התבקש דובר משרד-התינון להגיב על הפרשה, טען: "בנעמי יפה לא אחראי למעשיו, הוא קצת טראללה".

ענתונות

הקרוב על האשה

המאבק בין שני עתוני-הערב המתחרים, מעריב וידיעות-אחרונות, שהסתיים לאחרונה בנצחוננו של ידיעות-אחרונות עם הגדלת תפוצת גליון יום הששי שלו עקב חלוקת מסות האטלס — נכנס בשבועות האחרונים לזירה חדשה — זירת השבועונים.

מה זמן רב תיכננו אנשי מעריב הוציא את שבועון-גשים, שיתחרה בשבועון-הגשמים של נח מוזס, בעליו של ידיעות-אחרונות. המכשול היחיד להגשמת התכנית, היה נעוץ בעובדה שבית-ההדפוס לגיירי בחדרה לא מייצר עדיין נייר בפורמט שיאפשר למכוונות החדשות של מעריב להדפיס שבועון במתכונת המקובלת בשוק הישראלי. משום כך, כאשר הופיע לפני חודשים מספר במשרדי מעריב גרשום קומרוב, בעליו ועורכו הראשי של שבועון קולנוע הכושל (תפוצה שבועית — 2300), הודיע כי הוא עומד ל"הוציא שבועון גשים שיתחרה בלאשה של מוזס, ביקש את עזרת מעריב בגלופות ובידפוס, קפצו אנשי מעריב על המציאה. אנחנו עומדים בין כה וכה להוציא שבו

עון גשים בקרוב", אמרו לו. למה לך להתחרות בשני שבועונים? בוא נכנס לשותפות. לא עבר זמן רב, ובין גרשום קומרוב רוב לבין מעריב נחתם הסכם. לפי הסכם זה יוציא קומרוב את הגליונות הראשונים של עולטס-האשה, שם שבועונו החדש, בעצ"מו ובכספו, עם גיבוי מלא של מעריב. כעבור זמן קצר, באם העתון יוכיח את עצמו מבחינת הרמה, ואפילו אם תפוצתו תהיה זעירה, ייכנס מעריב לשותפות.

העורך עוזב כמפתיע. לפני שהופיע הגליון הראשון של עולטס-האשה נחתם חוזה, לפיו הוקמה חברה חדשה, שלה תהיה האופציה על הוצאת העתון. מנייתיה של החברה חולקו כדלקמן: גרשום קומרוב — 26%, המפיץ משה טופל — 23%, ועובד ב"עמ"י, ראש-עיריית נתניה לשעבר ובעל ה"מניית הראשי של מעריב — 51%.

את עזרתו ההמנית הגיש מעריב לשבועון-הגשים בשיתרונו של אורי קיסרי לתפקיד העורך הראשי בפועל של השבועון. למרות הכחשותיו, נושא אורי קיסרי באחריות לכל החומר הנכנס לעיתון. לכתבים שקיסרי-קור מרוב רצו לגייסם, הובטחה עבודה חלקית במעריב ואתריות לתקופה ארוכה. פתדם של אנשי מעריב מהצהרה גלויה כי העיתון החדש יוצא בתסותם, היה נעוץ ב"עובדה, שנת מוזס איים בזמנו על מוציא הכ"א יוציא שבועון גשים מתחרה, יוציא הוא שבועון ל"לים שיתחרה במעריב-לנוער, שבלאו-הכי גרם הפסדים עצומים למעריב. אחרי שהופיע עולטס-האשה בשוק, לא הי"סס מוזס מלהשיב מלחמה שרעה. הוא הקדיש את כל כוחותיו אך ורק להתחרות בעיתון הגשים של מעריב. הוא השקיע כס"פים רבים בתוספות מצויירות לעיתונו, גייס כמעט את כל אנשי ידיעות-אחרונות לעזרתו-לאשה. רם אורן, כתב ידיעות-אחרונות, גוי"ס למשרה מלאה בלאשה. כתבים אחרים, כ"כתב הספורט החיפאי דב עצמון, הופיעו בשמות נשים דמוניות. הצלחתו הראשונה של מוזס במאבקו נגד עולטס-האשה נפלה במפתיע כבר שבוע אחד אחרי הופעת הגליון הראשון של השבועון

מערכת הבחירות להסתדרות הגיעה לשיאה

סכנות-נפשות. מלבד האשמות אלה, כלל הדו"ח של בני עמי האשמה נוספת: בעת מסיבת-הסיום שנ"ערכה בעין-גדי סביב המדורה, נעשה נסיון מצד חבר-משק להעלות את המוראל על-ידי גיפוף כמרי-הבלה. נפץ שהתפוצץ בידו, במרחק של מטרים ספורים מהמדורה, גרם לפציעות של חברה-המשק. החברה באה לבקר. בנעמי לא הס"תפק בהאשמות. הוא גם דרש להוציא את המסקנות: "לאור מה שסופסם, נראה לי שעל הגורמים הנוגעים בדבר לשקול מחדש את עמדתם ואת האפשרות של קיום מחנות בעין-גדי, כי יש לי הרושם שהמשק אינו מסוגל לעמוד בהתחייבויותיו במה שנוגע לבעיות ארגון".

מה שאירע אחר-כך, אופייני למה שקורה בדרך כלל למבקרים למיניהם במדינה. מ"ח לקת הפיקוח על הגנ"ע במשרד-התינון לא העכירה את הדו"ח, כפי שדרוש הנוהג, אל מנהל בית-הספר שתלמידי השתתפו במחנה. לעומת זאת היא שלחה העתק של המכתב למשק עין-גדי ותבעה הסברים. במקום לענות על ההאשמות, השיב משק עין-גדי בהאשמות נגדיות. בנעמי יפה, נאמר בתשובה, התנהג שלא כראוי למדריך גנ"ע. הוא הביא אליו את חברתו למחנה, ובאחד המקרים בדק רובה טוטו בקירבת התלמידים. על שאר האשמות, כולל המקרה של משחק במרי-הבלה ופציעתו של חבר המשק, לא נאמר דבר בתשובה.

הקולות החסרים הקימה מפא"י, כפי שגילו יריבותיה, מטה בחירות מיוחד, נוסף למטה הבחירות הרשמי, שתפקידו לפעול בכל הדרכים ולדאוג לכך שביום הבחירות ימצאו בקלפיות 70 אלף קולות הדרושים.

• נשק נורבגי עשוי להופיע במרחב. ביקורו של שר-הבטחון הנורבגי, בלוית גנרל חשוב, לפני חודשיים בקאהיר, היה קשור ברצונו של עבד אל-נאצר להצטייד בנשק חדיש שלא יבוא ממקור סובייטי, גם לא ישא את החותמת של אחת המדינות האימפריאליסטיות. עיסקה כזאת עלולה להרע את היחסים הטובים בין ישראל וסקאנדינביה.

• צעירות אנגליות ישחקו את היילות צה"ל במריטה של יעל דיין. שגם משרד ראש-הממשלה וגם משרד-הבטחון הודיעו רשמית כי לא ישתפו פעולה עם המסרטיים, יהיה הצחת כולו מורכב מאנגלים, אולי בתוספת סטודנטיות ישראליות הלומדות באנגליה. בתפקיד הראשי עשויה להופיע מילי פרקינס, המשחקת את אנה פראנק בסרס היום. אולם המסרטיים עלולים לעמוד על דעתם כי תמונות נוף וקטעים אחרים יצולמו בארץ, גם בלי שיתוף-פעולת הממשלה. באביב הבא, דבר העשוי לגרום להתנגשות נוספת בענין זה. הפעילה העיקרית נגד הסרט היתה גולדה מאיר, בעוד שהשגריר הצרפתי פיאר זיילבר התערב בכיון הפוך.

אחת התוצאות השליליות של המיכמוך: החלטתם של מסרטיים אחרים, ביניהם סאם שפינגל, להימנע מהסרט סרטיים בארץ בה דורשת הממשלה למעשה זכות-צנזורה על התסרטיים המצולמים בה.

• שערוריה של מועילה כסכום של מיליוני ל"י באחד המוסדות המשקיים של ההסתדרות, תפורסם בקרוב. מוסדות ההסתדרות עושים מאמצים למניעת הפרסום לפני הבחירות להסתדרות.